

bant, vocari iussit & Voilfridum, atque inter Episcopos confidentem dicere fidem suam simul & provinciam, sive insulam de qua venerat. Cumque Catholicus fide cum suis esset inventus, placuit hoc inter cetera ejusdem Synodi gestis inseri, scriptumque est hoc modo: Voilfridus Deo amabilis Episcopus Eboracensis civitatis, Apostolicam sedem de sua causa appellans, & ab hac potestate de certis incertisque rebus absolutus, & cum aliis centum viginti coepiscopis in Synodo in iudicii sede constitutus, & pro omni Aquilonari parte Britannia & Hibernia insulis, quae ab Anglorum & Britonum, necnon Scotorum & Pictorum gentibus incoluntur, veram & Catholicam fidem confessus est, & conscriptione sua corroboravit. Haec de his Beda: jamque satis de legationibus e Gallia atque Britannia & aliis Borealibus insulis.

III.
Episcopi
sanctitate
clari qui
Synodo
interfue-
runt.

(a) Paul.
diac. l. 6.
c. 8.

De reliquis modo agamus Episcopis, qui ex Italiae diversis Ecclesiis Synodo interfuerunt, de illis inquam, qui celebriori sanctitatis nomine claruerunt. Praeter enim Mansuetum Mediolanensis Ecclesiae spectatae sanctitatis Antistitem, interfuit etiam Barbatas Beneventanus in Album sanctorum relatus: itemque Joannes Episcopus Bergomas aequae sanctitate celebris eidem interfuisse Synodo reperitur, de quo & superius dictum est: celebrat etiam eum Paulus diaconus, de quo ista habet (a): Per idem quoque tempus Joannes Episcopus Bergomatis Ecclesiae vir mira sanctitatis exitit: qui cum Regem Cunibertum in convivio, dum sermocinaretur, offensus, Rex ei ad hospitium revertenti equum ferocem & indomitum, qui immenso fremitu super se sedentes terrae allidere solebat, praeparari fecit: cui cum Episcopus super sedisset, ita mansuetus exitit, ut eum blando incessu usque ad domum propriam deportaret. Quod Rex audiens, & Episcopum ex eo die honore debito coluit, & ei suum equum, quem sua sessione dedicaverat, dono largitus est. Haec Paulus de Joanne, qui (ut diximus) eundem sacrum Patrum conventum praesens ornavit; in super & decorosus Episcopus Capuanus, qui in numerum sanctorum reperitur adscriptus decimaquinta die mensis Februarii. His adde Felicem Spoletinum Episcopum, cujus diem natalem Ecclesia Catholica celebrat decima octava Maii. Sanctus Anastasius praeterea Ticinensis Episcopus aequae sanctitate conspicuus praesens fuit, cujus memoria in Ecclesia colitur trigesima die ejusdem mensis. Interfuerunt & alii praecleari virtute Episcopi, adeo ut tanta corona Patrum ejusmodi Synodus magno fuerit honore digna. Corrigendum vero (quod obiter dicendum occurrit) ubi post Saturninum

Alatrinae Ecclesiae Episcopum legitur in Valeriano codice Valerianus Episcopus Rosanae Ecclesiae: sed pro Rosanae, restitue ex codice scripto, Soranae: nam etsi caetera deessent testimonia codicum; cum ipsa subscriptio posita legatur secundum ordinem provinciarum, nulla ratio persuadet ut post Alatrinum & ante Signinum Rosanus, sive Rosanensis ponatur Episcopus ex Calabriae provincia; sed restituendum, Soranus, iuxta nominatum locum civitatis Alatrinae, itemque Signinae. Erat praeterea Valerianus, sive Valerius, nomen commune satis Soranis civibus: nam & ipsa civitas dicta a Juvenale reperitur Domus Valeriorum, eo quod cum colonia illuc est Romanorum deducta, Valeriorum familiae plurimi migraverunt. At haec de nominibus satis.

De rebus autem in hac Synodo gestis, nihil praeterea reperitur, nisi epistola Agathonis ad Constantinum Imperatorem & fratres ejus de fide Catholica contra Monothelitas, sed & alia epistola ad eosdem nomine totius Synodi de fide Catholica conservanda. Canon nullus in ea sanctus legitur; quod non ob aliam causam fuerat convocata, quam ad fidem Catholicam confirmandam, & legationem Constantinopolim ad Synodum oecumenicam decernendam: & cum utrumque quam diligentissime reperitur impletum, nihil est quod ab ea amplius fuerit requisitum. Delecti sunt autem in eodem Concilio legati Constantinopolim profecturi, Joannes Episcopus Portuensis, Abundantius Episcopus Paternensis, & Joannes Episcopus Regitanus, sive Regienis: hi tres a Concilio Romano missi fuerunt; sed & ab Episcopo Ravennate Theodoro missus est Theodorus presbyter. Haec quidem ex Actis ipsius Sextae Synodi constant. Quod vero Anastasius Bibliothecarius universos, qui cum iisdem profecti sunt legatis recensens, post tres ex dicto Concilio legatos missos, hos addit, dicens: Misit Agatho, & Theodorum & Georgium presbyteros, Joannem diaconum, & Constantinum subdiaconum, Theodorum presbyterum Ravennatem, atque reliquos servos Dei monachos. Iidem etiam in litteris Agathonis nominati reperiuntur. Sed est sciendum, duas missas esse legationes, ab Agathone Pontifice unam, alteram vero ab ipso Romano Concilio seorsum, licet easdem simul contigerit proficisci. Testantur id quidem ejusdem Imperatoris litterae ad Georgium Constantinopolitanum Episcopum, in quibus & ista leguntur (b):

Jam enim super hoc adhortati sumus per vos nostros apices ad huc inter vivos existentem & Donum sanctissimum Apostoli-

Valerianus Soranus Episcopus.

IV.
De rebus
gestis in
Synodo.

Duplex
Legatio.

(b) Exat
in praem-
bulis Sex-
tae Synodi.
V.